

*Мерона.* — (която пристъпва на напредъ) Да, безъ друго той трѣба да ги открий (на ежистъ) Безчеловѣчный, казвай кой та накара да изпълнешь това убийство и тая строгость, казвай прочее що съмь ти причинила?

*Ежистъ.* — Боговетъ които наказватъ клятвопристъпленіето и нѣмовѣрството ся свидѣтели ако нѣкога устата ми е опознала клѣветѣтъ и лицемѣрието. Азъ ви бѣхъ казалъ всичко напододробно и сърдцето ви ся бѣше умѣкчило; съ милень погледъ ми прострѣхте дѣсницата си за подпорка на слабостѣтъ ми, а сега! вы искате да ми погубите? Ахъ! Кой е можилъ да раздрагне милостивата ви рѣкъ? молява Госиджо, кажете ми коя е тая кръвь що пролѣхъ, и за която вы тъжите толкосъ? и кои нужда ви кара да я защитявате?

*Мерона.* — Коя нужда? варварино!

*Ежистъ.* — (на странъ) Ахъ! азъ виждамъ какъ сѣнката на смъртѣтъ хвърчи врѣхъ лицето ѝ: азъ бѣхъ пролѣлъ сто пѣтя досега кръвьтъ си ако знаихъ че ще мога да ѝ спомогна.

*Мерона.* — О окаянный! кой та е научилъ тия ласкателства? какъ смѣешь, кога ми и-